

Fort Puma a Kuga jsou vozi kategorie SUV, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehled odění před sebou.

Fort Puma, zaujme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudenní testovací jízdu na fortskladem CZ.

Ahoj, tady Dominika Kubeštová, cojeditorka podcastu 559.

Kromě toho, že procházím archivy a hledám zvuky, které dokreslují atmosféru našich epizod, jen mým úkolem komunikovat s vámi, našimi posluchači, na sociálních sítích.

Z první ruky tak vím, že pro mnohé je 559 neodmyslitelnou součástí dne.

Čistíte se s námi zuby, jezdíte metrem a bédete si nás nadovolenou po celém světě.

Jestli jste i vy, 559 zahradili do každoděnní rutiny, dejte nám svůj hlas v anketě podcast roku.

Děkujeme!

10 tisíce lidí čekají na mexicko-americké hranici na možnost vstupu do spojených států.

Americká vláda minulý týden ukončila platnost takzvaného nařízení 42, které v době covidové pandemie umožňovalo rychlou deportaci migrantů.

Nozí žadatele o azyl si to vyložili jako signál otevřenějších hranic.

Americká vláda ale vaduje, že to tak rozhodně není.

Jak vážná situace je?

Schiluje se na americko-mexických hranicích humanitární katastrofi?

A jak moc k současné krizi přispívá to,

že se američtí politici už dekády nejsou schopní dohodnout na velké i migrační reformě?

Je úterý 16. května.

Tady jelenka Kabrhelová a 5,59.

Spravodajský podcast se znam správ.

Katerina Březinová, amerikanistka, vedoucí i Byroamerického centra na metropolitní univerzitě v Praze. Dobrý den.

Dobrý den.

Pani Březinová, desetitisíce lidí čekají na jižní hranici spojených států.

Částečným důvodem je ukončení platnosti takzvaného opatření 42 americkými úřady.

Ten takzvaný title 42 v Angličtině.

Co tohle opatření přinášelo a proč jeho zrušení působí tak velký chaos?

Takto opatření 42 představovalo jedno z opatření zavedených za administrativy Donalda Trumpa před chůce současného prezidenta a bylo zavedeno během pandemie.

Takže s odvoláním na šíření nákazy umožňovalo americkým úřadům rychlou expedici lidí, kteří se dostali na mexickou americkou hranici,

rychlou deportaci, lidí velká část z nich představovala i řadatele oazil.

Hovoríme o nějakých téměř 3 milionech lidí, kteří tímto způsobem byli odsunuti z hranice mezi tím jarem roku 2020 a dnešní dobou.

Ale já bych ráda se podívala na to opatření 42 trochu více v kontextu těch dalších opatření, protože ono tam neexistovalo a nestalo jako o jediněle.

Trumpová administrativá byla v tom migračním snažení velice agilní, velice se prezident zasazoval o to,

velice se hovořil o migrace, by se o něj hovořil zejmé na v tom represivním slova smyslu a to dopravázela také jeho exekutivní opatření.

Takže kromě tady toho dle opatření 42, co dovolává ní na pandemi, tak on také zavedl celou řadu dalších záležitostí,

jako například spolupráci s Mexikem, které se k tomu moc nejdříve netvářilo a tohle spolupráce se menovala Remain in Mexico.

A to bylo další opatření, které vlastně případným řadatelům o Azil neumožňovalo vůbec zůstat v podobu žádosti a zpracování té žádosti v té bezpečné třetí zemi v USA.

A nutilo je čekat za velmi obskurních podmínek na to, až na ně přijde řada až budou mít intervú v Mexiku.

Tehdy jsme byli světky takových těch velkých debat o lidech, kteří pospávali na ulicích čekali, hromadili se v nějakých centrách, které byly za velmi netransparentních podmínek zřízeny na té hranici.

Takže to zrušení opatření 42, si myslím, že přináší takovou pozornost sněmem hranici, protože je součástí celé architektury těch proti imigračních opatření strampovy administrativy, které od té doby, co se Bidenová vláda ujala bílého domu, tak se snaží to nějakým způsobem proměňovat v souledu s tím, jak vidí migraci o ní, a provází to velké právní bitvy.

Takže tě lidé, který se teď nachází na hranici, často slyšeli volání,

že se ten titul 42 bude rušit už dávno předtím, tohle je asi čtvrtý termín, kdy se měl zrušit.

No a v tuhle chvíli tedy to vedé k tomu, ale spode amerických médi a podle záberů, které vidíme z amerických médi, že se lidé hromadí na americkou mexické hranici ví se, kolik lidí tam v jakých podmínkách tam přežívají.

Lidi se hromadí určitě, je to podle nejruznější záznamů, docela rekordně vysoký počet.

Jenom za minulým měsíc se zaznamenalo podle počtu lidí,

kteří byly zastaveni při pokusu o přechod hranice o rekordní počet, asi 230 tisíc lidí.

Takže to se skutečně jedná o mnoha leté maximum.

Ale znovu, já bych řekla, že tě lidé, kteří se dnes na té hranici nacházejí,

jsou v podstatě chyceni v takovém soukolí nejruznějších vlivů.

Jednak vlivů, které jenutí odpouštětých zeměpůvodu,

ty důvody proč odcházejí jsou různorodé.

Ale potom jsou chyceni také v něčem, co bych nazvala takovou narrativní bitvou o to, jak budeme vnímat migraci.

V tím, co od roku 2000 jsme světky velké sekuritizace velkého,

zarámování migrace, ale i hranice jako bezpečnostní hrozby.

Tak se domnívám, že ta bajdnova administrateva se snaží to změnou těchto opatření s tou udělacpíš technický problém, než ten politický problém, kterým se to za poslední dvě, deseti letí stalo.

Na 60 tisíc líjí čeká podle amerických úřadů

na hranici Mexika a spojených států poté,

co o půlloci skončila proti pandemická opatření.

Jen za pondělí a úterí evidují americké úřady

na deset tisíc pokusů o iště.

A když se to dělá, když se to dělá,

když se to dělá, když se to dělá,

když se to dělá, když se to dělá,

když se to dělá, když se to dělá,

když se to dělá, když se to dělá,
jste si jít z pokusů o ilegální přechod hranice.
V některá technická města jako El Paso nebo Bronzville
vyhlásila stav Nouze.
Kulují tady různé fámi,
že se tam nedostaneme, že nás nepustí,
ale zkusíme to.
Jdeme tam snedí, že se přes hranice dostaneme
a že tam zůstaneme.
Tady pella basu právě bylo 21 hodin 59 minut
skučil zdravotní stav Nouze
A s tím je nařízení, které umožňovalo s naší vyhošťování Migrantu do Mexika.
Nejen město Alpa se přiznává, že tímto momentem vstupuje jedno neznáma.
Na spořáku vám to dost necinka.
Kam z penězi, aby byly chráněné před inflací.
Font monetika zhodnotí jakoukoliv částku o 6,5 % a to firmám i do mátnostem.
Více na monetika CZ.
Pojď mě to zkusit, rozebrat vrstvu po vrstvě a já tedy začnout na té hranici
s dovolením u toho, v jaké situaci tam tě lidé jsou, často to jsou uprchlíci,
často to jsou ekonomičtí Migranti. Víme, v jakých podmínkách se nacházejí.
Já když jsem byla na hranici před pandemií na posledy a dělala jsem tam svůj výzkum,
tak uprchlíky a lidi, kteří byly v té situaci Migrantu těmto lidem pomáhali nejrůznější organizace.
Jednalo se o farnosti, jednalo se o nejrůznější malé nezyskové organizace,
jednalo se o města, takže když jsme hovořili v předchodích letech o takzvaných karavanách,
které znamenali už příchod většího počtu lidí, tak už začala města zřizovat stadiony a další útulky.
V současné době máme skutečně správy z té hranice, které hovoří o tom,
že lidé už jejich tolik, že opravdu ta zařízení, kde by mohli přespávat, nestačí.
Lidé často přespávají na ulicích a nedostává se jídla, nedostává se nějakých základních potřeb.
Takže nejenom města na té americké straně hranice, ale i města na té mexické straně hranice,
jsou skutečně už zahlcená a jak se říká, tak ten dábel se skrývá v detailu.
Takže jestli, že Bidenom administrativa teď hodlá něco proměňovat a já se domnívám,
že to je záhodné, aby se ty podmínky proměnili.
Tak ale v toto chvíli prospoustu starostů lidí, kteří pracují v policii,
v nějakých humanitárních organizacích, tak je zásadní, jakým způsobem se
převezou žadatele oazil z nějakého přetíženého místa na hranici,
třeba do nějakého méně zahlceného prostředí a místa,
jakým způsobem se zaopatří jejich strav a vůbec jejich pobit,
zatímco procesují americké úřady tu případnou žádost oazil,
nebo jejich plán, jakým způsobem se ucházet o vstup do spojných států amerických.
Ta hranice je strašně dlouhá, luvíme tady o hranici, která je dlouhá 3200 km,
takže když si to představíme, tak je to jako, kdybychom chtěli hovořit
paušálně o oblasti, která jde z Prahy do Lisabonu a samozřejmě
ta geografie je velice různorodá, jedná se o pouštní, polo pouštní oblasti,
jedná se o oblasti, které jsou oddělené řekou, takže tě lidé,

kteří tam se nachází v docela různých pozicích a také ty pozice, jsou velice různé podle toho, jestli se nacházejí zrovna na hranicích se státy, americkými státy, kteří vnímají skutečně tu svou zahlcenost v takovém tom velmi ideologizovaném politizovaném slova smyslu a nebo se snaží soustředit na takovouto logistiku toho, jakým způsobem spracovat ten nápor.

Pořadně rozdíl si překračují lidé do Kalifornii nebo třeba do Texasu.

Vy jste se dotkla už i té druhé roviny a to jsou příčiny toho, co způsobuje rekordní počty migrantů, kteří opouštějí své domovy v různých latinskoamerických zemích a směřují právy do spojených států.

Dá se to nějak specifikovat, jaké důvody to jsou, to hlavně ekonomický propad nebo tam je i nějaký jiný společný menovatel.

My jsme teď na hranici světky takové nové etapy příchodů, protože podobu, co zjasleduje miksickou americkou hranici a podobu, co vlastně se objevuje jako dominantní pohled na migraci právě ta sekuritizovaná migracie, ta obava z migrace tak se proměňují ty proudy lidí, kteří přicházejí.

Ježíže před 20 lety to byly lidé přicházející z Mexika velmi často sezóně za prací málo, kteří z nich mysli, že by zůstali ve spojených státech amerických natrvalo, tak v poslední dekádě jsme světky velmi masivního přílivu lidí nikoliv z Mexika, ale ze střední Ameriky ten profil lidí byl už hodně jiný než těch mexických při stěgovalců dřívě, byly to lidé, který spíše žádali uvazil z důvodu gengového násilí, z důvodu krehkosti státních systémů, z důvodu prostoupenosti organizovaného zločinu a státních struktur v řadě zemí střední Ameriky, zajmena pak v těch zemích tak zvaného severního trojuhelníku, Guatemala, Honduras a Salvador.

Takže z těchto zemí jsme viděli přicházet lidi v posledních desetiletích a v těch posledních skutečně několika letech nebo spíše i měsících postpandemických.

Vidíme výrazní nárůzd takové celohemisferické migrace, to znamená na jednu, jsou na Mexicko-Americké hranici lidé, kteří přicházejí z Venezuela, kteří přicházejí z Karibiku, z Kuby, z Haiti, z Nicaragua.

A ve velké většině případů jsou to lidé, kteří přicházejí do spojných států z obavy před Perzekucí politickou, odcházejí ze zemí z autoritářskými režimi, se kterými mají spojné státy americké velmi složitý politický vztach.

A ti to lidé dnes v těch azilových řízeních budou dominovat, když se podíváme na nějaké statistiky, tak lidé z Venezuela už delší dobu dominují těm žadatelům o azil na Mexicko-Americké hranici.

To samé by se dalo říci o Kubě.

Takže jsme svědky pro mě ne těch proudů, dnes přichází na hranici z USA, mnohem více lidí ze vzdálenějších míst, nejsou to Mexičané ani středoameričané, v tom převažujícím slova smyslí.

No a ve chvíli, kdy se různě i mění nebo přinejmenším upravují ta pravidla v samotných spojených státech, jakou šanci mají ti lidé v tuhle chvíli, že se jim podaří azil získat a nějakým způsobem se dostat do spojených států, případně se tam za nějakých legalních podmínek usídlit. Lidé, kteří dneska mají šanci uspět v té žádosti o azil, tak musí prokázat odůvodnělý strach s perzekuce. Ať už je to perzekuce v zemi původu, to znamená mají odůvodnělý strach z návratu do té země, výhrůžky na základě, aktivity politické, ekonomické a tak dále, mohou to být lidé, kteří jsou mučeni nebo zažili mučení. Takže ti lidé budou muset prokázat velmi dobře, že mají velmi závažné důvody pro hledání mezinárodní ochrany. Odstětním lidem americká administrativa, která v tuto chvíli proměňuje ty podmínky, tak vzkazuje, aby nepřicházali. Ta narativní snaha je skutečně přesěcit lidi, aby zůstávali tam, kde jsou. V případě, aby se snažili ty své důvody k migraci či žádosti o Azil, tlumočit přes některá z regionálních center, která jsou zřizovaná v regionu nebo na jich od spojných států amerických. Takže lidé, kteří mohou uspět, je možné, že budou představovat ještě mnohé mi užší skupinu lidí, kteří hledají tu možnost začít nový život ve spojných státech amerických. Všem ostatním spojných států, americké se snaží nabídnout nějaké jako legální cesty příchodu do USA, prostřínit svým hledáním, třeba sezónních víz, nějakých krátkodobějších možností jít za prací, či za studiím, či s nějakými dalšími cíli do USA. To znamená, úplně to nestopnout, nezavřít tu hranici v tom slova smyslu, o který se vlastně snažila ta trampová administrativa, ale to je to, které se nabídnout, trampová administrativa, ale být velice přísní a důslední v implementaci těch pravidel, ale nabídnout lidem alternativy, které jen nebudou nutit k těm nelegálním cestám a nebudou jen nutit k tomu, aby využívali třeba těch pašeráckých služeb. Takže ta poslední narativní bitva, o které jsem ještě mluvila, je také reprezentovaná nejenom těmi americkými úřady, ale už ze strany demokratů, které aktuální vlády a ze strany republikánů, kteří to vnímají jako velice silné politické témat, tak i ze strany těch dalších aktérů, kteří v tom vidí obavu o to, že přijde o velmi krativní biznis.

Nedostatek jídla i pití, bez střechy nad hlavou,
v lepším případě, ale spoň stan nebo celta.
Můj pes se jmenuje Milo, je to moje láska.
Spíme na ulici čteředny, mám dobre jídlo,
ale nemám dost odpočínku.
Ale aby se člověk dostal dál, musí se objetovat,
pak přijde odměna.
Tvrdí, že už má všechny potřebné dokumenty,
sní o Kalifornii.
Amerčané varují migranty, aby nevěřili pašerákům.
Každý, kdo nezákoně překročí hranici,
už nebude mít čansy na vyřízení žádosti o Azil.
Říkáme to velmi jasně, naše hranice nejsou otevřené.
Je ich přecházení bez dodržování pravidel je protiprávní.
Tí, kteří nebudou mít nárok na pomoc a Azil,
budou rychle deportováni.
Neposluchajte převadeče, opravdu se to může přihodit i vám.
Vrátíme vás zpátky za hranici.
A fungují tyhle snahy vysunout časečně i to rozhodování
a přesvečit třeba některé z lidí,
kteří by zamýšleli opustit svou zemi
a vydat se na to strastiplnou cestu do spojených států.
Funguje to z hlediska pohledu amerických úřadů,
dání se jim snižovat počet lidí,
kteří přicházejí na hranici nalegálně.
Jak vidíme v tuto chvíli a s ohledem na ta čísla,
když máme z hranice, tak je to diskutabilní,
jestli uspívají.
A dokonce, když se podíváme nejakékoly analízy odborné,
tak jedůvodné se domnívat,
že v následujících týdnech dojde k jistému zahlcení,
že ta situace nebude tak přehledná,
jak by si asi administrative Bidenová přála.
Pro ní je naprosto klíčvé zvládnout tu situaci,
tak aby neprerostla do nějakého chaotického stavu,
protože to samozřejmě bude velmi výbušnou a dobrou zbraní
ve vškrdích oponentů, proti těmto reformám
nebo proti jinému trošku techničtějšímu pohledu
na management migračních proudů.
Takže, jestliže Bidenová administrativa úspějí
a ústojí ty velké počty lidí,
kteřé jsou dnes na hranicích,
a podaří se jim kombinací,
předsunutých centér kombinací,

té komunikace o migraci, podaří se jim lidi přesvědčit, že to, co vykomunikují na hranici, mohou vykomunikovat i mnohem dříve nebo dokonce ještě předtím, než tu cestu zahájí.

Tak tam si myslím, že spočívá klíčový moment těch znach.

Ještě mohou uspět, nebo ještě tedy vede cesta,

to si myslím, že je skutečně příliš brzo na to,

abychom řekli, tam jsou sice různá centra

předsunutá ještě v působnosti,

ale aby se stali součástí nějakého regionálního systému

managementu migrací,

který spolupracuje s řízením partnery

spojných států amerických, to znamená,

jak se zeměmi střední Ameriky, tak samozřejmě

s klíčovým partnerem, kterým je Mexiko,

tak aby se stala tato centra součástí

toho migračního managementu,

to si myslím, že je tady součástí

toho nového pohledu, té nové iniciativy.

No a tajisté bude potřebovat politický konsenzus

a společenský konsenzus,

aby mohla být případná reforma trvala

a nějakým způsobem funkční.

Už se na to narazila, že předchozí

americká vláda bývalého republikánského

prezidenta Donalda Trumpa čelila

tvrdé kritice za

často až nehumání přístup

prhlíkům nebo k migrantům.

Kam se situace posunula za vlády

demokrata Joe Biden a blíží se

kongresně jak k tomu,

že by mohl přít čas

na záslední i migrační reformu, na kterou

se čeká desítky let.

Já, co se zabývám tímto tématem, tak slyšíme o tom,

že je potřebná reforma

imigračního systému v USA

schodují se na tom lidé z pravá zleva

a je vlastně

pro mě záhadou

jak je možné,

že se takhle dlouho nedáří

najít nějaký konsensus, který si domnívám,

že by vlastně vyhovoval všem.
Nicméně je to právě deset let, kdyb v kongresu
čekal na schválení
dohodnutí návrh
na imigrační reformu,
který tehdy nechala
republikány ovládená s nímom
pro mlčelie, takže se oni ani nehlasovalo.
A od té doby
jsme světky jednak
vládnutí prostřinnstvím prezidentských
dekretů, protože musíme
zvážit, že migrace, stejně jako
ochrana hranice,
jsou tématy federálními.
To znamená, je to federální
úroveň, která o nich má rozhodovat.
Ale federální úroveň
o nich má velmi omezené možnosti rozhodovat,
když neexistuje žádná účinná legislativa.
Takže federální úroveň
má k dispozici nástroj
v podobě
výnosu prezidenta,
jak prezident Biden, tak prezident Trump,
tak přední prezident Obama
vládli prostřinnstvím těchto nástrojů.
U kterýchhle hrozí to ryzyko,
že přijde příští prezident a zruší.
Všichni ty 3 prezidenti
čelili velkým migračním krizím.
Takže tady není nic nového.
Donald Trump vyhodil
svoji ministrině pro vnitřní bezpečnost,
protože nezvládala
to tlaky v případě těch migračních karavan.
Takže ta federální úroveň
je velice důležitá a klíčová.
A tím, jak je vlastně
v takovém šachu matu,
tak se aktivují jiné úroveň.
Protože v těch hrančních státech
nikdo nečeká, tam ta situace
skutečně existuje.

Takže řada těch států,
ale dokonce i okrskou činněst,
začínají
hledat vlastní veřejné politiky,
které nějakým způsobem řeší migraci,
to vnímají o ně tam na místě.
A to vede teda opravdu ke změti
tak různorodých pohledů na migraci,
kdy v jednom státě,
či v jednom okrsku vás mohou
obvinit z toho, že napomáháte
pašeráctví nebo napomáháte
migraci tím, že někoho svezete
a ten člověk by mohl být migrantem.
Nebo že někomu nabídnete ubytování
a neproskrínujete z dama
dokumentaci v pořádku.
A naopak vede alej k tomu,
že zase řada měst, či okrsků má
penctury, polisy, to znamená,
že jako zásadu si vzali
za své, že nebudou kontrolovat
migrační status lidí,
kteří žijí na jich území, protože
mají dobrou zkušenostím,
že ty lidé, když potřebují tak nahlásí
nějaký problém, vyhledají lajkaře,
když je problém a vlastně
nesnaží se žít ve stínu toho systém.
A může přispět podobná krize,
jíž svedky jsme v tuhle chvíli
k tomu, že se
ty věci pohnou kupředu, i djjí myslovi,
daří se administrativě Joe Biden
hledat konsensus a směřovat
k tomu, že by se ta pravidla
skutečně mohla nějak komprehensivně
změnit. Joe Biden se
zaštituje tím, že je politik,
který umí hledat konsensus
na přičtě my ideologickými
pohledy na věc a různými
politickými názory.
Nicméně spousta analytiků

se v tuhle chvíli shodují na tom,
že problém migrace
do chrany hranic
je vlastně příliš cenný
pro nějakou část
amerického politického spektra
na to, aby se skutečně vyřešil.
Vysvětlím proč, protože kdyby se
podařil účinně toto řešit,
tak by to bylo vnímáno jako zásadní
výhrad, či zásadní úspěch
té demokratické administrativy
a spousta
republikánských politiků
na nejrůznějších úrovních
si povšimla, že migrace
větší, plinoucí z migrace
je spolehlivě tím nejlepším
aktivizačním momentem
v jejich kampaňích. To znamená,
když negativně postavíte kampaň na tom,
že je zde hrozba, plinoucí z migrace
tak napříč s pojinnými
státy americkými, vidíme,
že toto téma pro zejména
stoupence strany republikánů
funguje, tak jejich základ navoličská
se spolehlivě na toto téma
aktivizuje. Takže je zde spousta
pochybností,
toto vůbec možné, protože
je otázkou, na kolik je to vzájemmu
velmi významné části
politického spektra.
V jednu poslední ještě věc
v současné době je v USA
poměrně velký nedostatek pracovníků
v nejrůznějších odvětvích,
takže není to tak, že bychom
hovořili pouze o nutnosti
humanitární, i velká
část ekonomických akterů
je pro nějaký druh
imigrační reformy, či

druh legálních cest
jak dostat pracovníky, které potřebují
zrovna v tom svém oboru
do spojených států amerických.
Katerina Přezinova, amerikanistka
vedoucí Ibroamerického Centra na metropolitní
univerzitě, autorka Nihlatinos
ve Spojených Státech. Děkujeme.
Děkujeme odskrát.
A to je z úterního vydání
podcastu 559 vše.
Děkujeme, že nás posloucháte.
Vratte se za námi, kdy kody
nase znam zprávy, do všech podkástových
aplikací i na platformu
podcasty.cz, pokud
pro nás máte nějaký typ, nebo komentář,
píšte nám. Naše adresa je za minuto
šest, zavináč szz.cz
najdíte nás i na sociálních
sítích Instagram a Twitter.
To byla Lenka Kabrhelová.
Těším se zítra.
Děkujeme odskrát.